

Na osnovu člana 24. Statuta Saveta za štampu i članova 10. i 11. Poslovnika o radu Komisije za žalbe, Komisija za žalbe Saveta za štampu u sastavu Miljenko Dereta, Petar Jeremić, Ljiljana Smajlović, Stojan Marković, Aleksandar Đivuljskij, Božo Prelević, Filip Švarn, Tamara Skrozza i generalna sekretarka Saveta Gordana Novaković na sednici održanoj 27.10.2011. donosi sledeću

ODLUKU

Odbija se žalba koju je 17.10.2011. godine podneo Tomica Milosavljević. Komisija za žalbe je odlučila da tekstom „Vlast štiti bivšeg ministra“ objavljenim 13.10.2010. **nisu prekršene odredbe Kodeksa novinara Srbije.**

OBRAZLOŽENJE

Podnosilac žalbe naveo je da je u pomenutim tekstu, izneto više neistina, kao i da je tekst uvredljiv i da insinuiira njegovu krivicu u vezi sa nabavkom vakcine u toku pandemije AH1N1 virusa 2009-2010.godine.

Žalba je upućena glavnom uredniku NIN-a Predragu Spaiću, koji je izrazio spremnost da se sa Milosavljevićem dogovori o eventualnom objavljivanju odgovora ili reagovanja. Podnosilac žalbe je to odbio, uz obrazloženje da nije moguće reagovati na nešto što je objavljeno na naslovnoj i još šest strana u novinama, kao i da je „efekat prljanja već postignut“.

Članovi komisije ocenili su da se članak novinarkе Katarine Preradović, objavljen u 3172. broju NIN-a odnosi se na aferu „vakcina“ koja se dogodila u vreme ministarskog mandata podnosioca žalbe – prof. dr Tomica Milosavljevića, te da se tiče političke, a ne građanske ličnosti imenovanog, Informacije o političarima i drugim nosiocima javnih funkcija ne podležu ograničenjima koja veže za informacije o privatnim licima. Prava političara u domenu javnog informisanja su sužena, srazmerno opravdanom interesu javnosti da zna kako se poverene funkcije vlasti ostvaruju. To predviđaju ne samo Zakon o javnom informisanju (čl.9.) i Kodeks novinara Srbije (odjeljak VI/1), već ovakav položaj javnih funkcionera odgovara evropskim standardima. O tome svedoči odluka Evropskog suda za ljudska prava od 8.7. 1986. godine u predmetu „Ligens protiv Austrije“: „Granice prihvatljive kritike su šire ako je ona upućena političarima, a ne privatnim ličnostima. Za razliku od privatne ličnosti, političar se neizbežno i svesno izlaže pomnom ispitivanju svake svoje reči i svakog svog postupka, kako od strane novinara, tako i od strane najšire javnosti, pa zato mora da ispoljava veći stepen tolerancije“. To naročito važi za nosioca ministarske vlasti, na šta upozorava odluka istog suda od 23.4.1992. godine u predmetu „Kastells protiv Španije“: „Granice dopuštene kritike su šire prema vladi nego prema političarima, a pogotovu prema privatnom građaninu.“ Podnosilac žalbe je bio u prilici da se sa izjasni o temi članka, jer ga je, u skladu sa zahtevima novinarske pažnje iz člana 3. Zakona o javnom informisanju, novinarka NIN-a kontaktirala pre objavljivanja tekst. On to nije iskoristio, smatrajući da treba da čuti dok je „proces u toku“. Ipak, reagovao je u listu „Danas“ od 22-23. oktobra 2011, izjavivši da neće dozvoliti da bude „topovsko meso“, izborne kampanje i „kolateralna šteta predizbornih kombinacija“. To nije zasmetalo „procesu u toku“, kao što ne bi smetalo ni da se, na poziv novinarkе NIN-a, izjasnio o ulozi u nabavci vakcina.

Komisija je ocenila da je novinarka članak pisala obazrivo i s merom, bez „tvrdih“ iskaza, („Čini se da Milosavljević nije bio sasvim neinformisan o dešavanima vezanim za nabavku i atest vakcine“), govoreći o „nedoumicama“ u pogledu broja doza, i „zaobilaženja nacionalne Agencije za lekove“.

Ako se ima u vidu razlika između izjave žalioca da nijednu odluku nije doneo sam, bez konsultacija sa Radnom grupom za pandemiju koju je činilo 16 stručnjaka („Danas“ od 22.-23.10. 2011.) i izjave dr Branislava Tiodorevića da je, kao član te radne grupe, insistirao da se vakcina atestira u našoj Agenciji za lekove, ne može se zaključiti da je autorka članka povredila kanone Kodeksa novinara Srbije u pogledu novinarske pažnje. Utoliko pre što je ugledni epidemiolog prof. dr Zoran Radovanović izrazio sumnju da je afera sa vakcinom „stvar čitave Vlade“. Objavljeni članak ukazuje, zapravo, na dileme i dubioze u aferi „vakcina“ Komisija za žalbe smatra da je i u interesu

žalioca da se one otklone, pri čemu se ne može izbeći i pitanje njegove odgovornosti. Što se naslova članka tiče, on nije uvredljiv za žalioca jer ima u vidu „ishitrenu izjavu“ ministarke pravde da je Tomica Milosavljević dobijao pogrešne informacije od direktorke RZZO, što nije demantovano.

Beograd, 27.10.2011.